

ROZMOWA ZE LWOWEM

Bądź zdrowy, Lwowie! Chociaż z ostatnimi
Opuszczam mury Twoje prawiekowe
I chociaż biorę garść Twej świętej ziemi
Na życie nowe –
Czuję się zdrajcą, zem w ciężkiej potrzebie
nie zginął raczej, zamiast rzucić Ciebie.

Przebacz mi Lwowie... W godziny wieczorne,
gdy słucham, z sercem ciężącym jak ołów,
czy może dzwony usłyszę nieszporne
Twoich kościołów –
Modlitwy moje w Twoją lecą stronę –
Grodzie mych ojców, Miasto wymarzone!

W daleką stronę rzuciłeś nas Boże!
Ludzie tu obcy – ich dusze jałowe
nie rozumieją, jak tęsknić może
serce kresowe...
Nie mogą pojąć, że na śląskiej ziemi
Lwów nam się marzy z kościoły swoimi.

Bądź zdrowe, Miasto! Zanim noc nastanie,
z duszą stęsknioną, ale nieugiętą,
chcę Ci ślubować swe wierne oddanie
przysięgą świętą:
iż krwią wywalczę mury Twoje stare
albo w popioły przemienię się szare!

Andrzej Waligórski – przedwcześnie zmarły poeta. Wiersz ten napisany został przed półwieczem, w sytuacji szczególnej.